

Timpul Salvării

În veșnicie nu există mântuire, dacă este cazul, îngerii căzuți ar fi salvat. În veșnicie Dumnezeu nu a salvat nici salva, pentru mântuirea lui Dumnezeu se descoperă în momentul în care este numit astăzi. A pierdut mor ca urmare a hotărârii lucrările sale, deoarece acestea sunt deja sub osânda veșnică. Dar pentru cei care mor cu Hristos (când cred), reapar o nouă creație în care scopul lui Dumnezeu este îndeplinită și trece la eternitatea participant a vieții în Dumnezeu.

Timpul Salvării

“Căci El zice, te-am auzit într-un timp acceptabil și te-am ajutat în ziua mântuirii, Iată, acum este vremea potrivită; iată, acum este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6: 2)

Scopul etern al lui Dumnezeu

Care este scopul etern al lui Dumnezeu? Scopul etern al lui Dumnezeu este mântuirea omului?

Erorile doctrinare care au apărut de-a lungul secolelor cu privire la modul în care este mântuirea în Hristos este pentru că ei nu au putut identifica, care este scopul etern al lui Dumnezeu. Nu ati considera promisiunea mântuirii nu este etern, deoarece ușa mântuirii, care este acum deschis, a doua zi se va închide.

Scopul lui Dumnezeu în Hristos da, acest lucru este etern, deoarece a început în eternitate și se perpetueze în eternitate. Deși finanțare mântuirea viața veșnică celor ce,

prin aceasta se realizează în eternitate nu există mântuire.

Pavel a prezentat scopul veșnic al lui Dumnezeu a creștinilor din Efes: “Și a prezentat la noi misterul voinței sale în conformitate cu buna Sa plăcere pe care la făcut în Hristos, să conveargă în Hristos toate lucrurile, la plinirea timpului, ambele care sunt în cer și că sunt pe pământ” (Efeseni 1: 9 -10).

Dumnezeu a făcut cunoscut voia Lui (cracare misterul ascuns), care a propus și a consimțit (plăcere bine), să conveargă în Hristos toate lucrurile, atât care sunt în ceruri și cele de pe pământ, astfel încât (gol) în tot ceea ce El este proeminent (de sus, sublim, preeminent).

Așa cum Dumnezeu “crăpat misterul voinței sale”, nu este un motiv pentru argumentul că omul nu înțelege întrebările despre mântuirea prin care au o minte finit. Așa cum Dumnezeu deblocat misterul voinței sale se datorează faptului că omul este capabil să înțeleagă pe deplin scopurile lor.

Scopul etern al lui Dumnezeu este specific: preeminența lui Hristos asupra tuturor lucrurilor “El este capul trupului, al Bisericii; este începutul, întâiul născut din morți, că în tot ceea ce poate avea întâietatea” (Coloseni 1:18); “Și așa pentru acum, biserica, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu poate fi cunoscut de domniile și stăpânirile din locurile cerești, în funcție de scopul etern pe care a făcut-o în Isus Hristos, Domnul nostru” (Efeseni 3:10 -11).

Scopul etern este în conformitate cu suveranitatea lui Dumnezeu, și nu poate fi revocat sau infirmată de orice creatură, deoarece scopul acesteia nu este bazată pe om sau ceva care este trecătoare. De aceea auzim ecou: “Pentru toate promisiunile lui Dumnezeu în el sunt da, și în El Amin, spre slava lui Dumnezeu pentru noi” (2 Corinteni 1:20).

Acum, toate promisiunile stabilite de Dumnezeu, toate se întâlnesc în Hristos, iar El este pe deplin angajată la slava

lui Dumnezeu care este revelată în cei care sunt mântuiți.

Confunda scopul lui Dumnezeu, care este veșnic, și mântuirea în Hristos, care este laic, a ridicat multe erori doctrinare, pentru mântuire este limitată la timpul numit "astăzi".

Dumnezeu mântuiește om "astăzi", ca o zi de probă se va închide, și va fi cunoscută (manifest) judecata a lui Dumnezeu care era în Adam. Mântuirea este pentru eternitate, dar există o scop etern pentru a salva pe termen nelimitat, deoarece Dumnezeu nu va salva în eternitate.

Mântuirea este pentru momentul în care se numește "azi". Timpul alocat pentru ajutorul lui Dumnezeu este "acum". Cu toate acestea, scopul etern al lui Dumnezeu în Hristos este pentru eternitate, pentru preeminența lui Hristos asupra tuturor lucrurilor este ceva eternitate relevant.

Scopul veșnică și mântuirea

Scopul etern pe care Dumnezeu a stabilit înainte de secole ori este preeminența lui Hristos peste toate lucrurile. Și ceea ce este preeminența lui Hristos? Dreptul de întâi născut lui Hristos dintre mai mulți frați "[... pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulți frați](#)" (Romani 8:29).

Acest lucru se datorează faptului că, în plus față de Hristos pentru a sta la dreapta Măririi în locurile prea înalte, cu toate lucrurile sub picioarele lui, el a fost, de asemenea făcut șef al bisericii, care este trupul său. Pavel arată că Hristos este legată de mai multe frații săi, astfel încât plinătatea se umple totul în toți (Ioan 1:16; Efeseni 1:21-23).

Pentru a duce la efectul scop etern (după sfatul voii Sale), care este preeminența lui Hristos peste toate lucrurile, a fost înfiintat în veșnicie crearea omului după chipul și

asemănarea lui Dumnezeu.

Totul a început când i sa spus: "Să facem om după chipul și asemănarea noastră" (Geneza 1:26). Omul a fost creat perfect (chipul și asemănarea), cu libertate deplină (la fiecare pom poți mânca în voie Geneza 2:16), a pus într-un loc perfect (Gen. 2:15), cu o normă definită (nu-l mănânce) și cunoștințe esențiale să-și exercite voința liberă (muri negreșit).

Omul prinde încredere în Cuvântul lui Dumnezeu și ne-a dat simțurile sale.

Eva a văzut că pomul era bun de mâncat, plăcut ochiului și de dorit să facă un înțelept (pofța), ascultat de Dumnezeu și a mâncat din pomul, și-a dat lui Adam, uitând că au fost avertizați să nu mănânce (Geneza 3 : 6).

Omul a păcătuit și a fost lipsit de viață, care este în Dumnezeu. El a continuat să fie mort (separat) înaintea lui Dumnezeu. Încetat să fie părtaș de viață acolo și vine de la Dumnezeu, de instituire vrăjmășia dintre Dumnezeu și oameni.

Cu toate acestea, căderea lui Adam nu a fost un obstacol în calea scopului etern, pentru că în conformitate cu providența lui, Mielul lui Dumnezeu a fost ucis înainte de întemeierea lumii în răscumpărarea omenirii (1 Petru 1: 9 -20).

Toți cei care ascultă de adevăr, care este, care cred în mesajul Evangheliei, nu în funcție de faptele lor de dreptate, dar în conformitate cu propria Lui și după harul care este în Dumnezeu, sunt din nou generate oameni duhovnicești, la o nădejde vie (1 Petru 1 : 3 și 23).

Mântuirea în Hristos este anunțat pentru toți oamenii pierduți în Adam, și toți cei care acceptă mântuirea de către sunt regenerate (recreate), în conformitate cu Dumnezeu, în adevărata dreptate și sfințenie.

Scopul etern nu a fost declarat în oamenii carnale și

pământești, dar în acest scop este stabilit în bărbați spirituale și aparține cer (1 Corinteni 15:45 -49).

Omul nou a fost creat la pace cu Dumnezeu, chipul și asemănarea celui care le-a produs din nou în funcție de cuvântul adevărului, care este sămânță incoruptibil "este pământesc, așa sunt și că sunt pământesc: și este ceresc, așa sînt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul Celui ceresc" (1 Corinteni 15:48 -49).

Dumnezeu a salvat oameni de la virtutea lui de către (mila) și har "Dar voi sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce va chemat din întuneric la lumina Sa minunată" (1 Petru 2: 9). El a salvat și post în creștini cuvântul reconcilierii. Salvare nu a fost suficient, pentru că în funcție de scopul etern (care este preeminența lui Hristos), El a ales (ales) mântuiți, nu necredincioși, în conformitate cu harul Său să fie fără prihană și sfânt în fața lui.

Dumnezeu a salvat oameni în funcție de harul Său și în funcție de scopul său etern (preeminența lui Hristos), iar apoi a primit de copii, în funcție de ceea ce a fost predeterminată mână ante. Toți cei care cred în Hristos sunt salvate și de a primi înfierea divină, că Hristos este primul născut între mulți frate. Asta este, dacă cineva nu vrea să fie un copil al lui Dumnezeu trebuie să respingă Evanghelia harului, deoarece toți cei care sunt salvate în Hristos nu va avea altă destinație: sunt copii ai lui Dumnezeu după planul Său etern: preeminența lui Hristos ca cap al bisericii.

Acum, alegerea și predestinarea se în funcție de scopul etern al lui Dumnezeu să conveargă în Hristos toate lucrurile. Diferite este mântuirea, care este potrivit pentru îndurarea Lui, harul și iubirea. În dragoste, harul și îndurarea lui Dumnezeu salvează pe toți oamenii din robia păcatului

condiții, și, în funcție de scopul său etern, acești oameni sunt făcute fii ai lui Dumnezeu, că Hristos este întâiul născut dintre mai mulți frați.

Salvare

Lucrarea lui Isus a fost să caute și să mântuiască ce era pierdut **“Pentru Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”** (Luca 19:10). Potrivit a’visão “monergistică, putem considera că” aleși “și” predestinat “, nu a pierdut în cele din urmă.

Teologia harului liber arată că cei pierduți nu a avut niciodată o șansă de a fi salvat, iar ales și predestinat, nu a avut niciodată ocazia de a se pierde. Acum, există o contradicție între mare ce a spus Isus, iar ei predica suporterii harului liber, deoarece Isus a venit în căutare de ceea ce a pierdut în mod eficient, iar acestea demonstrează că unii nu au pierdut, pentru că Dumnezeu ia salvat de alegeri și predestinarea înainte de a fi pierdute.

Cu toate acestea, ceea ce vedem în scripturi este că toți oamenii s-au pierdut, și că Hristos a venit pentru a le obține și a le salva.

Se pare din text, care efectiv oamenii s-au pierdut în Adam, și că Isus a venit în căutare de pierdut, nu a salvat (Luca 19:10). Cu alte cuvinte, Isus nu a fost în make-cred, cauta pe cineva care a fost aparent pierdut, dar care în cele din urmă nu a fost niciodată pierdut, așa cum teologic predica urmașii lui “harului liber”.

Isus a venit să salveze oameni pierdute ca urmare a unei condamnări anterioare. Nu contradicție! În primul rând oamenii au pierdut în Adam, și apoi să fie oferite de Dumnezeu răscumpărare gratuit.

Dumnezeu nu a trimis oameni în iad ca bază a suveranității lor, ca un tiran. Înainte, toți bărbații au fost judecați și condamnați în Adam. Potrivit condamnarea în Adam este ca barbatii urma la distrugere.

Dar Dumnezeu a iubit lumea, astfel că a dat pe singurul Lui Fiu, din moment ce toate au fost sub condamnare. Acum, toți cei care mor fără mântuire a arătat dreptatea lui Dumnezeu, pentru condamnat la moarte în urma veșnică **“Dar, dacă nelegiuirea noastră pune în lumină neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom zice? Este Dumnezeu nedrept, dezlănțuie mânia”** (Romani 3: 5).

Acum, dragostea lui Dumnezeu în a da pe Fiul Său nu invalidează dreptatea și dreptatea lui: aceasta nu este pentru că Isus a murit ca un preț de răscumpărare pentru toți oamenii, că cei care sunt sub condamnare nu va fi pedepsit. Dumnezeu nu este părtinitor, sufletul care păcătuiește, acela va muri, iar inculpatul nu va avea loc nevinovați.

Dragostea lui Dumnezeu este evident din jertfa lui Hristos pe crucea Calvarului. Mult mai evident este iubire pentru că El a murit pentru păcătoși. Credincioșii este oferit o viață nouă, pentru că **“viața”** moștenit de la Adam nu are judecata lui Dumnezeu: să moară și să fie îngropat cu Hristos.

Dumnezeu este drept, iar toți cei care sunt născuți în conformitate cu voia firii, voința sânge și voința omului, cota de om natură pământean, și, prin urmare, sunt condamnate înaintea lui Dumnezeu pentru neascultare a lui Adam **“Pentru ca de un infracțiune a venit la judecată pe toți oamenii condamnare ...”** (Romani 5:18).

Mântuirea este oferit astăzi (în prezent), deoarece:

- mâine nu aparține omului;
- hotărârea a avut loc deja și toți oamenii sunt condamnați, și are nevoie de mântuire **“astăzi”**;
- în cazul în care condamnarea a fost, în viitor, numai

- după condamnarea a fost oferta dreptate răscumpărare;
- înainte de a fi lumea nu a existat nicio ofertă de mântuire, nu prin alegeri și nu de predestinare.

Ar fi contra-intuitiv dea Dumnezeu pentru mântuirea omului în ordine o hotărâre și o convingere care nu ar fi avut loc. Dar Isus a venit să caute ce era pierdut, pentru că de-a lungul abătut, nu a fost nimeni să caute pe Dumnezeu.

Dacă mântuirea este în conformitate cu alegerea și predestinarea, ziua în timp util ar fi în eternitate, înainte de a fi lumea. Ca "termenul rezonabil" poate fi astăzi dacă alegerea și predestinarea este înainte de veșniciei? Deoarece Dumnezeu este "aici și acum", în ziua mântuirii, dacă totul născut cu o anumită destinație?

Isus nu a venit să judece omenirii pentru că toată lumea era deja sub condamnare "Voi judecător după trup, voi judeca nimeni" (Ioan 8:15). Dacă Isus declară judecată pe oameni, ar invalida hotărârea stabilit în Eden "Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu judec, pentru că nu a venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea" (Ioan 12:47).

Isus, desigur, pentru a demonstra condamnarea oamenilor El a venit să salveze: "Oricine crede în El, nu este judecat, dar cine nu crede este deja condamnat ..." (Ioan 03:18).

Este plauzibil să se considere că Dumnezeu a hotărât cei care ar fi salvat înainte de a fi lumea prin suveranitatea sau omnisciența lui, dacă oamenii nu ar fi încă pierdut?

Acum, Adam a fost liber în orice mod, iar dacă acesta nu a mâncat fructul?

Dar Dumnezeu este de a ști de toate lucrurile prin omnisciența lui, cu toate acestea, nu a forța Adam să mănânce din fructul interzis. Cum de a stabili înainte de mână, care s-ar fi salvat dacă cineva nu ar fi pierdut chiar?

Din moment ce Dumnezeu nu o oprimă, avem suveranitatea și omnisciența lui Dumnezeu nu ia nimeni să ia decizii împotriva voinței lor “Prin Atotputernic nu poate ajunge la, este excelent în putere, dar nimeni nu oprimă în instanță și măreție justiție” (Iov 37:23).

Dumnezeu a știut că omul va păcătui, și suveran nu a interferat cu decizia omului. Mai degrabă, Dumnezeu a deschis o nouă ușă în Hristos, ultimul Adam, astfel încât descendenții primului Adam realizată prin mesajul Evangheliei pe care trebuie să le decidă pentru mântuire.

Fără a asupri cineva să facă alegeri, Dumnezeu suveran continuă, în scopul etern să conveargă în Hristos toți se împace. Că plâng omul? Din propriile sale păcate! Dar, așa cum Dumnezeu a predestinat om la pierzare, și totuși vina?

Omul a fost creat destinat să păcătuiască? Nu a fost dat liber arbitru?

Acum ceea ce vedem este că alegerea și predestinarea se referă la scopul etern care este preeminența lui Hristos peste toate lucrurile, și nu cu privire la mântuire.

Mântuirea este pentru cei care sunt pierduți. Mântuirea (este după distrugerea), este după distrugerea, în conformitate cu scopul etern, care este înainte de distrugere. Conform scopului etern Mielul a fost înjunghiat, că a primit slavă și cinste mai presus de orice nume “Ce, cu un glas tare, Vrednic este Mielul care a fost înjunghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria și cinstea, slava și binecuvântarea” (Apocalipsa 5:12); “Și-a plăcut tot ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului care a fost junghiat de la întemeierea lumii” (Apocalipsa 13: 8).

Mântuirea nu este prin oferta de miel, dacă nu toate la fel s-ar fi salvat. Alimentarea miel este în conformitate cu scopul etern, că Hristos va primi o putere și onoare mai presus de

orice nume care se poate numi.

Mântuirea este pentru cei care devin părtași sângelui și cărnii Mielului, prin credință mor, sunt îngropate și reapar cu Hristos o făptură nouă "Pentru acest că Hristos a murit și a înviat, și a trăit din nou, pentru a fie Domnul, atât cei morți și cei vii" (Romani 14: 9).

Moartea și învierea lui Hristos au fost de a stabili domnesc lui despre moarte și viață. Dar învierea este că cei pierduți sunt răcoritoare "Există, de asemenea, ca figura acum apară ne-botezul, nu pune deoparte de murdăriile cărnii, dar unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos" (1 Petru 3:21).

Dumnezeu nu a salvat pe nimeni în eternitate, pentru mântuire este, pentru moment, oamenilor denumit "astăzi". "Acum salvează", care este, de Dumnezeu în eternitate nedeterminat și nu predestinat nimeni la mântuire.

Apostolul Pavel în interpretarea anunțate de profetul Isaia, care a spus: "Așa vorbește Domnul: Într-un timp acceptabil Te voi asculta, și în ziua mântuirii te voi ajuta, și vă păstrați, și-ți dau de un legământ al poporului, la restaurardes teren ..." (Isaia 49: 8) arată că aici și acum este vremea potrivită lui Dumnezeu. Asta este, el nu a acceptat nimeni în eternitate ca spune "viziune monergistică" sau "Evanghelia" a doua Calvin și Arminius. Dacă Dumnezeu ar fi predestinat sau ales unii pentru mântuire, "iată, aici", nu ar fi momentul mântuirii (2 Corinteni 6: 2).

Acest lucru arată că, în eternitate a stabilit scopul veșnic al lui Dumnezeu, care în toate lucrurile Hristos a avut preeminența. Potrivit scopului său etern, cei care cred în Hristos pentru mântuire, care este, acceptarea băuturi apa este o sursă țâșni în viața veșnică sunt aleși și predestinat să fie asemenea chipului lui Hristos, co-moștenitori cu Hristos, El și primul născut dintre mai mulți frați.

În veșnicie nu există mântuire, dacă este cazul, îngerii căzuți ar fi salvat. În veșnicie Dumnezeu nu a salvat nici salva, pentru mântuirea lui Dumnezeu se descoperă în momentul în care este numit astăzi. A pierdut mor ca urmare a hotărârii lucrările sale, deoarece acestea sunt deja sub osânda veșnică. Dar pentru cei care mor cu Hristos (când cred), reapar o nouă creație în care scopul lui Dumnezeu este îndeplinită și trece la eternitatea participant a vieții în Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care apostolul Pavel în scris lui Timotei a demonstrat că Dumnezeu ne mântuiește în timp ce se numeste "astăzi", în timp acceptabil. Ai nevoie de a asculta la invitația Veșnice Părinte că Evanghelia prezintă: "De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt: Dacă astăzi auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ..." (Evrei 3: 7).

Vocea Duhului în rezonanță "astăzi", iar cei care ascultă poate accepta sau nu. Dar cei care aud și nu împotriviți Duhului sunt salvate. Stocat sunt chemați cu o chemare sfântă, în funcție de scopul etern care este preeminența lui Hristos, și sunt realizate de copii ai lui Dumnezeu, sfinți și fără prihană "El ne-a mântuit și ne-a chemat cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci potrivit la propria Lui și după harul care ne-a fost dat în Hristos Isus, înainte de veșnicii" (2 Timotei 1: 9).

"Alegerile" este în conformitate cu scopul etern și "harul" se acordă în funcție de Hristos. Dar atât harul și scopul veșnic sunt, înainte de veșnicii, deoarece au venit la Hristos.

Dumnezeu a salvat Pavel și Timotei în funcție de puterea care este în Evanghelie (2 Timotei 1: 8), pentru că știm că Evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru toți cei care cred (Ioan 1:12; Romani 1:16; 1 Corinteni 1:24).

Apostolul Pavel a avut un argument pentru cei care nu au crezut în învierea morților, care este, de asemenea, valabil pentru monergistas: "Dacă oamenii am luptat împotriva fiarele

în Efes, care-mi este folosul, dacă nu învie morții? Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri” (1 Corinteni 15:19).

Acest argument este în întregime relevant! Deoarece este imposibil să ne așteptăm pe cineva în Hristos, conform vedere monergistică, în cazul în care nu există nici o modalitate de a determina cine este sau nu este predestinat pentru mântuire? Recomandat este să mănânce și să bea, pentru că, dacă ești unul dintre cei aleși pentru mântuire vor fi salvate. Dar dacă nu aveți astfel de noroc, cel puțin nu a trăit în căutarea unui speranță mort.

Dragii mei, să ne considerăm ce spune Duhul “Căci El este Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul pășunii sale și oile de mana Dacă astăzi auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ...” (Psalmul 95: 7. -8).

Articol original: 0 tempo da salvação